

เอกสารอ้างอิง

- คงกฤษ อินทเสน. 2559. สดอเบอร์. ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรบนที่สูง. กัญจนบุรี. 19 หน้า.
คลังสารสนเทศผู้เชี่ยวชาญศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2559. ชนิดของผึ้ง. (ระบบออนไลน์).
แหล่งข้อมูล: <http://library.cmu.ac.th/faculty/agric/bee/node/47> (18 มกราคม 2559).
- โครงการขยายผลแม่สลอง. 2559. ข้อมูลพื้นฐาน. (ระบบออนไลน์).
แหล่งข้อมูล: <http://www.hrdi.or.th/xtrp/basicinfo/physical/595> (16 มกราคม 2559)
- ฐานข้อมูลพรรณไม้ องค์การสวนพฤกษาศาสตร์. 2558ก. กาแฟราบิก้า. (ระบบออนไลน์).
แหล่งข้อมูล: http://www.qsbg.org/database/botanic_book (18 ธันวาคม 2558).
- ฐานข้อมูลพรรณไม้ องค์การสวนพฤกษาศาสตร์. 2558ข. สาบเสือ. (ระบบออนไลน์).
แหล่งข้อมูล: http://www.qsbg.org/database/botanic_book (18 ธันวาคม 2558).
- ธงชัย เนมบุนทด. 2533. แพสชั่นฟริต. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน. เรื่องแสงการพิมพ์. กรุงเทพฯ
มูลนิธิโครงการหลวง. 2558. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอ่างขาง. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล:
<http://royalprojectthailand.com/angkhang> (17 ธันวาคม 2559).
- สุนิสา อธิวงศ์นวัฒน์. 2559. มะคาดเมีย. กลุ่มสื่อส่งเสริมการเกษตร สำนักพัฒนาการค้ายาหอด
เทคโนโลยี, กรมส่งเสริมการเกษตร. 6 หน้า.
- สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร. 2558. ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไตรมาส 1 และแนวโน้มปี
2558. ว. เศรษฐกิจการเกษตร 61(701): 1-60.
- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 สาขาแม่สierge. 2558. ขี้ไก่ย่าวน. (ระบบออนไลน์).
แหล่งข้อมูล: <http://www.fca16mr.com/home.php> (18 ธันวาคม 2558).
- สำนักข่าวไทย. 2557. นหกรรมน้ำผึ้งก้าวสู่ตลาดโลก. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล:
<http://nstda.or.th/blog/?p=30193> (16 มกราคม 2559)
- ศุภชัย พวงสุวรรณ, สมศรี ไชย ไพบูลพงษ์, ดวงจันทร์ นันทโพธิเดช, ธีระนันท์ พิจาร์โชติ,
โชคประสิทธิ อภิรนยานนท์, นภดล ภูมลักษย, และนวัชชัย นาลายอ. 2559. ความสำคัญและ
ประโยชน์ของการเลี้ยงผึ้ง. ขอนแก่น. 36 หน้า.
- ศูนย์ศึกษาพัฒนาอ่าวคุ้มกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. 2559. การเลี้ยงและแปรรูปผลิตภัณฑ์
จากผึ้งและชันโรง. จันทบุรี. 42 หน้า.

Crane, E. 1975. Honey: a comprehensive survey. Heinemann in co-operation with IBRA,
London.

- Crane, E. 1983. The archaeology of beekeeping. IBRA Bibliography No. 20. IBRA, London.
21 pp.
- Delaplane K., Steen, J.V.D., and Guzman-Novoa, E. 2013. Standard methods for
estimating strength parameters of Apismellifera colonies. Journal of
Apicultural Research. 52(1): 1-12.
- Free, J.B. 1982. Bees and Mankind. George Allen&Unwin, London. 15 pp.
- Genersch, E. 2010. Honey bee pathology: current threats to honey bees and
beekeeping. Appl. Microbiol. Biotechnol. 87: 87-97.
- Hepburn H.R. and S.E. Radloff. 2011. Honeybees of Asia. Springer, Berlin. 669 pp.
- Oldroyd, B.P. and Wongsiri, S. 2006. Asian Honey Bees. Harvard University Press, Massachusetts,
USA.
- Puškadija, Z., E. Štefanić, A. Mijić, Z. Zdunić, N. Paradžiković, T. Florijančić, and A. Opačak.
2007. Influence of weather conditions on honey bee visits (*Apis mellifera carnica*) during
sunflower (*Helianthus annuus L.*) blooming period. Agriculture Scientific and Professional
Review 13: 230-233.

ตารางสรุปเปรียบเทียบแผนงานวิจัยกับผลงานวิจัย

เป้าหมาย	กิจกรรมที่ทำ	ผลการดำเนินงาน
<p>1. การศึกษาพันธุ์ผึ้งที่มีศักยภาพในการให้น้ำผึ้งบนพื้นที่สูง สำหรับช่วยผสมเกสรและให้น้ำผึ้ง อย่างน้อย 2 พันธุ์ คือ ผึ้งพันธุ์ (<i>Apis mellifera</i>) และผึ้งโพรง (<i>Apis cerana</i>)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจพื้นที่ทดสอบเบื้องต้นสำหรับการเลี้ยงผึ้งทั้ง 3 พื้นที่ทำการทดสอบ - เก็บข้อมูลทั้งภายนอกและภายในรังผึ้งพันธุ์ และภายนอกรังผึ้งโพรง ตลอดระยะเวลาการทดสอบ - กิจกรรมการดูแลจัดการรังผึ้ง - ดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินปริมาณน้ำผึ้งในฤดูกาลออกใหม่บ้าน 	<p>- ได้ผึ้ง 2 ชนิด คือ ผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรงเป็นพันธุ์ผึ้งที่มีศักยภาพในการผสมเกสร และให้น้ำผึ้งบนพื้นที่สูง เนื่องจากผึ้งพันธุ์เป็นผึ้งที่สามารถจัดการได้ ให้อาหาร และสามารถเกลี้ยงชี้ว่าได้โดยไม่ชี้ว่าลัง แต่มีค่าใช้จ่าย การลงทุน และใช้เวลาในการจัดการค่อนข้างสูงมาก ในขณะที่ผึ้งโพรงเป็นผึ้งพื้นถิ่น (native species) ที่สามารถอยู่รอดในพื้นที่ได้ดีกว่าผึ้งพันธุ์ แต่ยังมีอัตราการย้ายรังที่สูงเมื่อมีการเลี้ยงในลังแบบตั้งเดิม เช่น ในของไม้ ในลัง ไม่ประกอบเอง หรือท่อซีเมนต์</p>
<p>2. การศึกษาเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้งสำหรับช่วยผสมเกสรในแปลงไม้ผลและกาแฟบนพื้นที่สูงที่ให้ผลผลิตสูง อย่างน้อย 3 พื้นที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจการเข้าผสมเกสรของผึ้งในพื้นที่เป้าหมาย - ทดสอบปริมาณและประสิทธิภาพการติดผลของคอกสตรอบอร์รี่และกาแฟที่ไม่ได้รับการผสมเกสรและได้รับการผสมเกสรโดยผึ้ง - ดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์การผสมเกสรของสตรอบอร์รี่และกาแฟที่ไม่ได้รับการผสมเกสรและได้รับการผสมเกสรโดยผึ้ง 	<p>- ได้ข้อมูลปริมาณและคุณภาพของการติดผลของสตรอบอร์รี่ ในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขางและโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่สลอง</p> <p>- ได้ข้อมูลปริมาณและคุณภาพของการติดผลของสตรอบอร์รี่ ในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงป่าเมือง พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่สลอง และโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่สลอง</p>

<p>3. การศึกษาวิธีการเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตจากผึ้งให้มีคุณภาพตามมาตรฐานโครงการหลวงอย่างน้อย 3 พื้นที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมวิธีเก็บเกี่ยวผลผลิตจากผึ้งที่เหมาะสมกับชุมชนบนพื้นที่สูง - เก็บข้อมูลการเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำผึ้งแบบดั้งเดิมของผู้เลี้ยงผึ้งใน 3 พื้นที่ - ประดิษฐ์อุปกรณ์การกรองทดแทนวิธีแบบดั้งเดิม - อบรม “การเลี้ยงผึ้งพันธุ์” ให้แก่เจ้าหน้าที่ส่วนกลางฝ่ายปศุสัตว์และเกษตรกรจากโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่ส่อง ณ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเตรียมพร้อมในการเลี้ยงผึ้งและส่งเสริมการติดตามงานวิจัย - อบรม “วิธีการเก็บน้ำผึ้งจากผึ้งโพรงอย่างเหมาะสม และการเลี้ยงชันโรงเบื้องต้น” ให้แก่เจ้าหน้าที่และเกษตรกร 3 พื้นที่ ได้แก่ สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงป่าเมี่ยง และศูนย์พัฒนาโครงการหลวงตีนตก - อบรม “เทคนิคการเลี้ยงผึ้งโพรง และการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผึ้งโพรง” ให้แก่เจ้าหน้าที่ และเกษตรกร 3 พื้นที่ ได้แก่ สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงป่าเมี่ยง และศูนย์พัฒนาโครงการหลวงตีนตก 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้วิธีการคัดแยกรังผึ้งก่อนการกรอง เพื่อลดปัญหาน้ำผึ้งบุด มีค่าความชื้นสูง รวมทั้งน้ำผึ้งสะอาดได้มาตรฐาน - ได้วิธีการเก็บเกี่ยวและจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตภัณฑ์ผึ้ง และได้วิธีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของเหลือจากผึ้งทั้ง 2 ชนิด ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งเพิ่มนูคล่าและสร้างนูคล่าให้แก่ผลิตภัณฑ์
---	--	---

<p>4. การศึกษาผลตอบแทน จากการเลี้ยงผึ้งบนพื้นที่สูง อย่างน้อย 3 พื้นที่</p>	<p>- สัมภาษณ์ สอดคล้อง เก็บข้อมูล รายได้จากการเลี้ยงผึ้งรายปีจาก เกษตรกร</p>	<p>- ข้อมูลผลตอบแทนการเลี้ยงผึ้งทั้ง สองชนิดในโครงการพัฒนาพื้นที่สูง แบบโครงการหลวงแม่สลอง</p>
--	--	--

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1. การทดลองเกี่ยวกับผึ้ง ถือเป็นการทดลองกับสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นแมลง สามารถควบคุมแหล่งอาหารได้อย่างจำกัด เนื่องจากต้องเลือกพื้นที่ในการทดลองให้เหมาะสม ทำให้ผลการทดลองที่มีปัจจัยที่ทำให้มีความคลาดเคลื่อนสูง รวมถึงการปลูกพืชชนิดเดียวในพื้นที่ของเกษตรกรเป็นไปได้ยาก เนื่องจากเกี่ยวข้องกับค่าชดเชยของเกษตรกรที่อาจจะต้องจ่ายสูง รวมถึงเกษตรกรไม่ค่อยให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะการเลี้ยงผึ้งพันธุ์ เนื่องจากมีการใช้แรงงานและใช้เวลาในการจัดการสูง
2. ทางผู้วิจัยสามารถใช้การใช้มุ้งครอบแปลงสำหรับสตรอเบอร์รี่ซึ่งเป็นหลักมาตราฐานสากล สำหรับการทดลอง แต่เนื่องจากมีการเริ่มงานวิจัยที่ล่าช้า ไม่ทันถ้วนฤคุณงานของพืชเป้าหมาย รวมถึงงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด การใช้ถุงผ้าแก้วครอบเป็นตัวเลือกหนึ่งที่ช่วยลดปัจจัยต่างๆ ทั้งนี้การใช้มุ้งครอบแต่ละแปลง ไม่สามารถป้องกันการเข้าผสมเกสรผลสตรอเบอร์รี่ของเพลี้ยไฟ เนื่องจากความถี่ของมุ้งและผ้าแก้วที่มีขนาดไม่เล็กพอจะป้องกันตัวอ่อนของเพลี้ยไฟได้
3. น้ำผึ้งจากโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่สลองถูกโภชนาคนิยม รวมถึงผึ้งพันธุ์ถูกโภชนาคนิยม ทำให้ปริมาณน้ำผึ้งที่ได้รับ น้อยกว่าปริมาณที่ควรผลิตน้ำผึ้งได้จริง
4. เนื่องจากสภาพอากาศหนาวเย็นผิดปกติในช่วงต้นปี (เดือน ม.ค.-ก.พ.) ทำให้ผึ้งพักตัวอยู่ในลัง และอดอาหารตาย มีการเข้าทำลายของหนอนแมลงหวีและแมลงวันในลังที่อ่อนแอมาก ในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ทำให้สูญเสียลังผึ้งในการทดลองเกือบทั้งหมด
5. เนื่องจากการเริ่มทำงานวิจัยนี้ล่าช้า ทำให้การเก็บข้อมูลของการผสมเกสรในดอกกาแฟล่าช้าไปหนึ่งฤคุณงาน การเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้จึงจะได้ผลในช่วงปลายเดือน ต.ค. 2559